

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijaške velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne poštne vrste 6 kr., če se osnanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se pošiljajo v Ljubljano. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3, gledališka stolba. — Opravništvo, na katero naj se blagovoljivo pošiljajo naročila, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne roči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Peterburg 11. februarja. „Agence Russe“ javlja: Cirkularni telegram kneza Gorčakova naznanja veleblastim: Ker so se flote poslale v Carigrad za varstvo kristijanov, namenjen je en del ruske vojske tjakaj zjednakom nalogo.

London 11. februarja. Posebno izdanje „Daily Telegrapha“ poroča iz Pere 10. t. m.: Porta je odrekla Angležem ferman, ki bi dovoljeval britanski floti skozi Dardanele voziti se v Carigrad. — V spodnji zbornici je rekel Northcote, da se je premikanje flote v Carigrad ustavilo, a bolj na tanko, je dejal, da ne more govoriti o tem.

Dunaj 11. februarja. „Pol. Corr.“ javlja, da je več veleblastij prosilo porto fermana za uvoz flote v Dardanele.

Carigrad 8. febr. Po dogovoru premirja so Turki denes izpraznili Vidin, Ruščuk, Silistrijo, Belgradčik, utrjeno črto pred Carigradom, in Erzerum. Rusi so zaseli Cataldžo. Železnični promet se je zopet odprl. Ladjeplavje po Dunavu in mej Carigradom ter Odeso se bode začelo zopet. — Nij res, da bi bili Rusi zaseli Boullair.

Minister vnanjih zadev Server paša je svojo ostavko (demisijo) dal, ker mu nij jasno, kako notranjo in vnanjo politiko ima prvi minister.

London 11. februarja. Britanska flota 10. februarja nij še v Dardanele prišla.

Peterburg 11. februarja. Ruska agentura pravi, da, če je potreba, da je an-

gleška flota navzočna v Carigradu zaradi brambe kristijanov, nij nič manj treba, da tudi ruska vojska zasede Carigrad.

Peterburg 10. febr. „Praviteljski Vestnik“ poroča, da se bodo nadaljna mirovna obravnavanja v Adrianpolji vršila, ne v Odesi ali Sebastopolji, kakor je bilo prej nameravano.

Rim 11. februarja. Kongregacija kardinalov je sklenila, da se ima konklave vršiti v Rimu v prvem nadstropju Vatikana.

Rim 10. febr. „Popolo Romano“ poroča: Sklenilo se je z vsemi glasi proti 11, da bode konklave v Rimu.

Brežice 11. februarja. Volitve deželnih poslancev za kmetske občine na Štajerskem so dvanajstega, za mesta petnajstega, za veleposestvo devetnajstega marca meseca.

Vojska.

Ruska vojska ima že ukaz v Carigrad marširati — Angležem pa sami Turki branijo povodni pot v Carigrad! S tem je povedana cela neizmerno važna situacija. Rusi so blizu viška svojega triumpfa, Angležem daje celo crkajoča Turčija brce! Upamo, da bode ves ta položaj že v malo dnevih še bolj jasan.

Iz carigradskega in peterburskega večerajšnjega telegrama je razvidno, da je cela in prava istina, ka se bodo in so se že Rusi naravnost s Turki pogodili, ne zmenec se za Angleže in druge, ki bi se radi vmešavali in Rusijo pripravili ob vse vspehe velike vojne. Turčija se je že popolnem udala Rusiji. Angleži so po vsem na suhem ostali in zijajo, ne vedoči, kaj bi in kakó bi.

Grška vojska je res, kakor vsi viri po-

ročajo, iz strahu pred turško floto, ustavila svoj komaj začetni marš v Tesalijo in se zdaj zanaša na evropsko konferenco. Sicer pa grška vlada pravi, da se na dalje oborožuje.

Kakor so ruski listi zračunili, priple nili so v tej vojski Rusi nad 1200 turških kanonov in 160.000 turških vojakov mej temi 30 paš ujeli. Bolniki in ranjenci, katere so našli v Karsu, Sofiji, itd. se tu ne štejejo.

Srbi so v 53dnevem bojevanju proti Turkom, po oficijalnih poročilih, izgubili 5000 mož mrtvih, ranjenih in pogreševanih. Pridobili so pa, razen več mest v Starej Srbiji, 238 kanonov, 10.000 pušk, 37 zastav in streliva, konj itd., — v vrednosti enega milijona ducatov. Premirje jim je prezgodaj prišlo.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 10. febr. [Izv. dop.]

Paša Giskra, bej Kuranda, in kar je še mohamedancev v naši zbornici, — število se je na celih 28 skrčilo — so za potrebno spoznali, po magjarskem receptu tudi v našem državnem zboru vlado interpelovati, kaj misli zdaj storiti, ko so znane pogodbe rusko-turškega miru.

Interpelacija pa je sama na sebi prav pohlevna brez vsacega uvoda. Časi so se hudo spremenili, in celo Giskra-Kuranda spoznavajo, da bi zdaj jako nevarno bilo s sabljo rožljati, ko bi končno Turki sami v zvezi z Rusi se obrnili proti zakasnelim prisiljenim pomagačem.

Ironija osode je, da baš Magjar Andrassy je moral hoté nehoté pripomagati do velikan- skih uspehov Rusov, katere najhuje črté in se jih najbolj boje Magjari. Ko bi kak Nemagjar, Nemec ali Slovan, slučajno bil v tem času minister vnanjih zadev, kaj bi mu Magjari in turkočli rekli! in Bog si vedi, ali bi ne bilo naposled premagalo vpitje teh ljudi in

Listek.

Črtice o knjigotržtvu pri starih Grkih.

Zgodovinsko resnično je, da se v starej dobi mej Grki nij razločevalo mej knjigotržci in prepisovalci knjig. Može, ki so se pečali s prepisovanjem posameznih knjig, bili so ob enem knjigotržci, in še le kasneje so zadnji prve najemali. V prvo se nam kaže samostojno knjigotržtvo v Atenah v petem stoletju. Boljše urejeno je pa bilo za časa Aleksandra Velicega. Do tistihmal so se morali prijatelji slovstvenih plodov večinom zadovoljiti s predstavami in prepisi, ki so jih sami oskrbovali, ali pa, ki so jim jih napravili njih robí ali sužnji. Sužnje so sploh Atenci dobro upotrebovali razumeli. Prepustili so jim dovolj prostega časa za izredna dela in jim

tudi pripustili realnega dobička. Sužnji, ki so posedali moč kake umetnosti ali znanosti, delali so mnogokratno na lastno korist in so oddajali gospodarjem določen oddelek prislužka. Stanje enako vpotrebovanih robov nij bilo preslabo, v kar nam tudi govori Ksenophon in Demostenes.

Knjigotržtvo pa se je prav počasno, a tudi temeljito razvilo. Mnogo je v to vplival Aleksander sam, ki ga je navduševal duh Aristotélovi. On se nij zadovoljil s pesnimi Homerovimi. Knjige, kojih nij lahko dobiti mogel doná, pošiljal mu je prijatelj Harpalus. Ovi mu priskrbi marsikatero tragedije Evripida in Sophokla, ditrambe Telestove in Philoksenove in historične spise Philista. Glavni kraj knjigotržtva so bile tedaj Atene, kjer je Harpalus vsa zaželena dela dobil.

Nasledniki Aleksandrovi so ravno tako, kakor on sam, mnogo storili v boljši in hitrejši

razvitek knjigotržtva. V posameznih mestih so ustanovili knjižnice, na pr. Ptolomejci v Aleksandriji, Atalidi v Pergamu itd. Ob enem so bili prav prijazni in ugodni grške literature v občem in so na ovi način tudi razvoj knjigotržtva pospeševali. Na dvorih velikodušnih knezov se je udomačila učenost, sploh se je tu in tam skušalo nakopičiti posamezna takrat znana, glavnejša dela boljših pisateljev. Kralj sirakuski, Hiero, je celo na galéri, ki jo je sezidal Arhimed, dal sestaviti večjo zbirko imenitnejših knjig.

Na dalje se je pospeševalo knjigotržtvo v Atenah po Rimljanih, ki so bili prijatelji grške slovesnosti. Lucullus je iz Azije mnogo knjig donesl v Rim ter tudi druge nakupil v Atenah. Pri nakupu je pazil na lepo in čedno pisavo. Dvorana, v katerej je shranjeval Lucullus knjige svoje, je kratkom postala zbirališče za vse učene možake ove dobe in dohod

Avstrijo vpletlo v vojsko. Dobro tedaj za Slovane, da je v tem času Magjar stal na čelu, kateremu gotovo nikdo ne more oponašati, da goji ruske in slovanske simpatije.

V očigled imenitnim dogodjajem na jugu se je svet malo zmenil za odstop in zopetni nastop Auerspergovega ministerstva. Da bi se nagodba z Ogersko do odločnega obroka, tedaj v šestih tednih dognala, nij več mogoče. Najbrže se bode sklenil kak provizorij na dve leti na podlogi stare nagodbe.

Ruske novine o položju.

„Novoje Vremja“ pravi: Brez dvombe si bodo mnogo prizadejali, da bi naše terjatve porezali in porto rešili. Ali Rusija bode prej pripravljena pri odškodnini v denarji kaj odnehati, nego da bi svojej ulogi slovanskemu svetu nasproti nezvesta postala. Najozlja moralčna solidarnost Rusije z družim slovanskim svetom, ta trdna vez vseh slovanskih narodov, je za nas največje in najimenitnejše poročstvo trdnega in trajnega miru. Le zarad prostega razvoja slovanskega sveta je Rusija zdaj vojno vojevala, le zarad slovanskega sveta so naše vojske Bulgarijo očistile muzelmanskih družalij; to, kar na ozemlju pridobomo, je za Ruse še le v drugej vrsti važno.

„Golos“ piše: Celi ruski narod goji upanje, da bodo naša trpljenja in naši trudi, potoki prelite krvi vodili k častnemu miru. Cela Rusija je prepričana, da se zdaj ne bodo uresničile sploh znane besede: „pero diplomatsko pokvari, kar je meč vojakov pribojeval.“ Če se posluša javno mnenje, opazuje se istina, ki je premisleka vredna: sklenenje premirja nij veselja vzbudilo... A nam se zdi nemogoče, da bi Rusija hotela igrati pokornega slugo Evrope. Nikdar se Rusija ne bode ponižala, da bi evropskemu kramarju pustila besedo, da jej je narekoval mirovne uvete. Rusija neče niti pike od svojih terjatev popustiti. Vera v brezkončno ljubezen ruskih sinov do česti in dostojanstva svoje domovine bode našo diplomacijo varovala pred vsacim žuganjem in ustrahovanjem. Glede na potoke prelite krvi, ne bode si nobeden rusk diplomat upal kak gnil mir narediti.

„Ruski mir“ pravi: Zadnjič od carja do pregledovane vojske govorjene besede (da moramo pripravljene ostati, da dosežemo trajen in Rusije dostojen mir) so uže same na sebi izraz trdnega prepričanja, da mogočno Slo-

vanstvo ne more zadovoljiti se z dozdanjimi v Adrianopolji sklenenimi določbami.

„Moskovskija Vedomosti“ pišejo: Naša napoved vojne Turčiji je vzbudila vihiro navdušenja, ker je bila naša stvar pravična; poročilo pa, da se sklepa mir, nas je pretreslo. Moremo li se veseliti? Pustimo za zdaj kritiko, pa pojmo v cerkev molit: naj Bog našemu ljubljenu vladarju dađe moč, da sveto delo dostojno do konca zvrši.

„Peterburske Vedomosti“ menijo: Bodočnost Bolgarov, Srbov, Bošnjakov, Hercegovcev in Črnogorcev nosi celi ruski narod kot sveto stvar v svojem srci. Tem narodom prihodnosti ne ustanovljati, se pravi, historične misije cele Rusije ne vršiti.

„Novoje Vremja“ piše v drugem članku: Stoprav zdaj moremo oceniti neizmerno zaslug, katero je storila ruska vojska s hitrim napredovanjem od Plevne naprej Rusiji in celemu Slovanstvu. Anglija je pričakovala, da pojdemo še le spomalad čez Balkan in nam je tačas hotela vojsko napraviti. Naše pozimsko vojevanje je vse črteže angleške uničilo. Mi smo Turčijo ob tla vrgli. Premirje nam ne sme škode prinesti, bodi si dolgo ali kratko, porabiti ga moramo, da stara vojska počije, pa da nove vojske oborožimo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 12. februarja.

Ministerska kriza še vedno nij popolnem odpravljena, ker če ministerstvo Auerspergovo ne bode moglo potrjenja colnega tarifa v državnem zboru doseči, — hoče in mora državni zbor razpustiti.

Deželni zbori bodo, kakor oficijozno pišejo, sešli se mej veliko nočjo in binkoštno od 21. aprila do 9. maja. Zarad tega morajo volitve do 15. aprila dovršene biti.

V **ogerskem** zboru je Czernatonyi interpeliral vlado, kaj misli storiti v orijentalnem vprašanji, če Rusi zasedejo Carigrad. Razu meje se, da bi Magjar rad šel, ali poslal v boj avstrijsko vojsko. —

Vnanje države.

O **konferenci** se nič dobrega ne čuje, tako, da utegne ta ideja Andrasyjeva celó propasti. „Novoje Vremja“ jo primerja lese-nemu konju tro anskemu. Oficijozna „Agence Russe“ pa je proti temu, da bi na Dunaji konferenca bila, kjer se je bila krimska vojska zlegla... Ruske zmage glasno govore in Rusi so pripravljene, premagavši Turka, še koga drugega oboriti, pravi „N. V.“ Angležem.

Garibaldi je nevarno zbolel.

Angleži so svojej vladi dovolili 6 milijonov funtov šterlingov za vojne priprave. Ali an-

gleška vlada nič ne ve, pri čem je. Northcote je dejal v parlamentu, da ničesa ne ve, ali je vest resnična ali ne, da so se Turki z Rusi zvezali; tudi ničesa ne ve, ali Rusija na baltičkej obali zbira res vojsko ali ne. Telegrafna zveza s Carigradom gre do Angležev le skozi Egipt. Angleška flota nij šla v Carigrad, da bi Turčijo branila, temuč le življenje in imenje angleških podložnikov. — Edini Gladstone s svojo stranko ve kaj hoče. On je naglašal, da narodnosti v Turčiji hote imeti in imajo pravico za sebe živeti, a ne za interese Anglije, Avstrije ali čigave druge.

Glede volitve novega **papeža** se poroča: Zastopniki velevlastij so kardinalu Simeoniju izrekli upanje, da bode volitev novega papeža vršila se v Rimu in ne kje drugje (angleški kardinal Manning baie agitira za otok Malta), ker je italijanska vlada zagotovila popolno svobodo volitve varovati. Simeoni je dejal, da to je tudi namera svetega kolegija. Nemški poslanik je dobil ukaz, nič vmešavati se, nič vplivati na volitev papežev. — Konklave se bode baie 17. t. m. začelo. Dne 8. februarja se je oporoka Pija IX. odprla, ki je prav kratka in le cerkvenim namenom posvečena. — Kardinali iz provincij uže dohajajo v Rim. — Kateri kardinal bode izbran za novega papeža? Tega ne ve nihče; imenujejo se pa trije kandidati. Vodstvo cerkve imajo mej tem časom, dokler novega papeža nij, trije kardinali: Bilio, Pecci in Dipietro. Volitev bo vodil kardinal-komornik Pecci. Zbrane kardinale zazidajo v sobice in jim celo po škripcih spuščajo jed, tako, da so popolnem od vnanejšega sveta odločeni, dokler novega papeža ne izvolijo. Kdor hoče papež biti, mora imeti dve tretjini glasov, torej tako dolgo volijo in so tako dolgo zaprti, da dve tretjini dosežejo. Če se večina ne doseže, požgo se volilni listi in dim kaže ljudstvu rimskemu, da ta dan nij nihče izvoljen bil.

Dopisi.

Iz Dunaja 7. febr. [Izv. dop.] Daničičeva tridesetletnica.) Srbsko akademsko društvo „Zora“ priredilo je sodelovanjem pevskega zbora društva „Slovenije“ prigodom petnajstletnega društvenega obstanka na večer sv. Save veliko in sijajno slavnost slavnemu srbskemu jezikoslovcu dr. Giuro Daničiču, ki baš letos končuje trideseto leto svojega neumornega slovanstvu velepoljeznega delovanja. O zaslugah srbskega učenjaka, kakor jih ima Daničič za srbsko slovstvo, omenili ste uže v „Slovenskem Narodu.“ Hočem vam torej v malih potezih opisati slavnost, ki je radi sijajnosti sigurno vredna velicega moža, temeljitega učenjaka.

Vršila se je slavnost v prekrasnej dvorani glasbenega društva (Musikvereinssäle.)

njen je bil svoboden vsacemu strokovnjaku, ki se je zanimal za vednost. Tudi Sula, ki nij bil nikakor ne posebno učen, bil je z grško literaturo dobro seznanjen in je marsikako dragoceno knjigo iz Aten v Rim donesl.

Čeravno je knjigotržstvo prav lepo razcveto, vendar nemamo iz iste dobe nobenega pisatelja in nobenega napisa, iz kojega bi posneti mogli ime kacega posebno imenitnega knjigotržca. Še le ob času propada ovega obrta pozvemo za dve znamenitejši firmi: „Callinus“ in „Attikus“. V dobi Lucijana se je prvi odlikoval po lepej in krasnej pisavi, in drugi po vestnej skrbljivosti v sestavi prepisov. O drugih knjigotržcih v Atenah govori Lucijan s posebno zaničljivostjo. On piše mej drugim: „Oni imajo še precej veliko knjig in jih tudi mnogo prodado — a oglej si ove knjigotržce in starinarje in videl bodeš, da so slabejši glede znanstvene omike, nego ti; da

so v govoru neizbirčni in robati; da so to ljudje, ki se nijso nikdar učili lepote in do-brote razločevati od slabote in ničvrednosti.“ Tudi poštenost ovih tržcev z znanstvenim blagom bila je dvomljiva. Kupci, ki so vrednost kake knjige le cenili po vnanji obliki, če je bilo delce bolj ali menj razdrapano in raztrgano, ter od miši in drugih prijateljev varčnosti knjig objedeno, so se včasih do dobrega ovarali.

Časom propada knjigotržstva so tržci na razno goljufno umetnost duhtali in prežili. Nove, še le prepisane knjige so za nekaj časa vložili v žito, da so zadobile barvo starejih prepisov. Tega sicer dandenes ne zapazimo, pač pa bi marsikomu naše dobe veljale besede Lucijanove, ki močnim bičem udriha po možeh onega časa, ki si hočejo po krasnej in bogatej zbirki dragocenih knjig nimbus pridjati, ko da bili silno učeni; a oni ne zbira-

ovega zaklada v svojo lastno izomiko in svoj poduk in tudi ne v poduk in rabo drugih, (kar bi bilo jedino še pravilno; če imaš denar, kupi knjigo, podpiraj slovstvo in če je ne bereš sam, podari jo drugim, ki radostnega srca po knjigi sežejo in jo vplivno in temeljito prebirajo), temveč so jim nakopičene knjige v bivališče moljev, v igračo za miši in v preglavico strežajev.“ Tako Lucijan o svojej dobi!

V boljšo dobo grškega knjigotržstva spada baie tudi izdaja tako zvane „Ilias in nuce“, to je prepis Ilijade, ki je bil v tako majhnej obliki dovršen, da se je mogel hraniti v orehovej lupini. Rimljani so se tej izrednej prikazni zelo čudili. O njej nam pripoveduje Plinij in imenuje kot poroka Cicerona Razvideti nam je iz te gotovo silno male izdaje velicega in obširnega dela Ilijade, kako daleč so prepisovalci klasičnih del v svojej umetno-

Odlične gospode došlo je veliko število. Izmed slavlanskih poslancev bili so navzočni gg. Vil. Pfeifer, Nabergoj, Monti, urednik „Zvona“ gosp. Jože Stritar došel je z advokatom dr. Pogačnikom. Izmed Čehov došlo je mnogo gospode, med drugimi dr. Lenoč, dr. Drozda, Bouhal in dr. Dalje mi je omeniti odlične srbske in hrvatske gospode, kakor so: g. Žukić, srbske vlade agent v Beču, general Gjorgjević, polkovnik Radomirović, zastopnik srbske matice dr. Kostić, dr. Modos, predsednik dunajske „Slovanske Besede“, vitez Stefanović-Vilovski s se svojo rodovino, baron Jelačić de Zlatar itd.

Izmed slavlanskih društev bilo je mnogo-brojno zastopano slovansko pevsko društvo, tudi dunajskega „Sokola“, društva „Tyla“, „Komenskega“, „Slavoja“ bili so zastopniki navzočni. Najštevilnejši pak so došli udje slovenskega društva „Slovenije“ (tudi več slovenskih rezervnih častnikov), hrvatskega „Velebita“ in društva hrvatskih tehnikov, češkega „Akademičnega Spolka“, dalje tudi zastopniki ruskih društev: „Osnove“ in „Siča“.

Program slavnosti bil je dovolj raznovrsten. Predsednik društva „Zore“ gospod Stefanović vitez Vilovski (urednik beletrističnega lista „Zore“) pozdravil je v lepem, navduševalnem govoru došle goste. Slovenski pevci zapeli so najprvo pesen svetemu Savi, ki je bila dobro peta in od občinstva s priznavanjem sprejeta. „Dr. Gjuro Daničić in njegov rad“ govoril je g. Milivoje Lukačević. V nad pol ure trajajočem govoru razsnoval je ta govornik na obširno zasluge, ki jih ima Daničić za srbski in za jugoslovanski narod. Davorin Jenkova pesen „Molitva“ pela se je od pevcev jako dobro, po zelo obilnem plosku morala se je ponavljati. Hajdrihov četverospjev „Pri oknu sva molčel slonela“, ki so ga peli gg. Lenarčič, Orožen, Štajar in Klein, žel je največ burnega priznavanja od občinstva. Posebno so hvalili prvega tenorista radi njegovega jasno donečega glasu. Le v nekaterih pasajah poznalo se je pevcu, da je bolj natorni nego umetno izvežbani pevec, in želeli bi bilo, da si imenovani gospod še to malenkost popravi in postal bode potem istinito tenorist, ki bode marsikojemu pevskemu društvu dika. Občo pozornost je zbudil g. Jovan Stajčić s se svojo deklamacijo balade „Guslarjeva smrt“ od Z. Jovan Jovanovića. Orjaški njegov glas in dobro pointiranje, izvrstno kretanje napravilo je na občinstvo ve-

lik vtis; burna pohvala deklamatorju bila je dokaz, ka je svoji zadači zadostil in občinstvo zadovoljil.

Srbske narodne pesni (Horejšekove) pel je zbor jako dobro; pri solistu pak smo nava-jeni večje sigurnosti, katera hiba seveda takrat ensembela nij preveč kazila, ker se je štela bolj na račun slabega stališča pevcev i temu, da pevci nijso navajeni peti brez — odra-Osmospev Horejšekovega „Tijo noči“ izvel se je mojstersko. Moral se je tudi ponavljati i slovenskega zbora najboljši pevci: Lenarčič i Sezun, Orožen i Krušič, Kosevel i Štajar, Simončič i Klein, smejo z burno pohvalo, ki jim je donela, zelo zadovoljni biti. Jovan Simeonovič Čokić govoril je o „Zori“ i petnajstletnem njenem delovanji zelo zanimivo. Pet-najstletna doba dijaškega akademičnega društva, posebno slovanskega, mora govorniku le preveč gradiva ponuditi; o svečanostnih pri-likah pak naj bi se govorniki varovali biti pre-obširni; najboljši govornik občinstvo iz vseh narodnostij mešano lahko dolgočasi. — Na-slednje dve pesni A. Nedveda: „Moja rožica“ i dr. Pačujev jugoslovansko „Kolo“ peli ste se jako dobro; po burnem dolgotrajajočem plosku, po neizmerno živahnih slava-i ži-vioklicih morali ste se pesni ponavljati i po-slednja bi se bila morala še v tretjič peti, da bi pevci bili ozir jemali na zelo navdušeno občinstvo. Gospod Kosovel, pevovodja, moral se je zbog burnega aplavza pokloniti iti; to mu naj bode plačilo za njegov veliki trud i pri-zadevanje. O tej priliki omenim le to, da bi g. K. privadil se mojsterskega taktiranja, ker pred dunajskim slovanskim občinstvom ali v kakovej slovenski čitalnici pevce voditi, je ve-lik razložek. Torej je še treba od dobrih pe-vovodij učiti se. —

Po oficijalnem razporedu pričela se je jako živahna zabava. Pevci so seveda i tu igrali prvo vlogo z navduševalnim svojim pe-tjem. Navzočni policijski komisar pre-povedal je v zabavnem delu več pes-nij, med drugimi srbsko „Onamo“, slovensko „Naprej“. Policija bila je tudi prepovedala vsako okinčavanje dvorane; ni slovanske podobe, ni slovanskega prapora nij smelo biti v dvorani, le črno rumene zastave nijso bile prepovedane, a radi tega tudi nij-smo videli nikje: črno-zoltavih. Navdušeni go-vori v vseh slovanskih jezicah poveljevali so prazničnost večera. Najprvo je govoril pred-

sednik slovanskega pevskega društva dr. J. Lenoč v češkem jeziku, na kojega krasen govor zapeli so slovenski pevci „Zdravico“. Predsednik „Slovenije“ gospod Fr. Štajar go-voril je o lepej vzajemnosti med Srbi in Slo-venci. Kakor so Srbi z obilnim svojim števi-lom pri Kopitarjevi in Preširnovi slavnosti po-kazali veliko navdušenost za slovenske veli-kane, ki so seveda tudi dika jugo- in vsega slovanstva, baš tako bilo je Slovencem na Dunaji na tem ležeče, pokazati svojo navdu-šenost za srbskega učenjaka Gjuro Dani-čiča in vzajemnost med Srbi in Slovenci našla je ravno pri Daničićevej slavnosti svoje kre-pilo, ki naj bi vedlo do najtesnejše zveze Sr-bov in Slovencev in družih jugoslovanskih na-rodov. Gromoviti živio- in slava-klici doneli so temu govoru. Govorili so dalje predsednik češkega „Akademičnega Spolka“ g. Pražak, dalje predsednika ruskih društev „Osnove“ in „Siča“, zastopnik dunajskega slovanskega „So-kola“ in predsednik hrvatskega društva „Ve-lebita“ g. Pliverić, ki je z mojsterskim svojim govorom vzbudil največjo navdušenost med obi-lim še navzočnim občinstvom. Da bi bili vsi Hrvati nazorov Pliverićevih, sloga bi bila naj-krasnejša med Srbstvom in Hrvatstvom. Gjuro Daničić pokazal nam je pot, kako se imajo bližati Srbi Hrvatom in naopako — Gjuro Daničić bodi nam porok, da pride do zažele-nega prijateljstva med Hrvati in Srbi in kmalu naj pride trenotek, ko bomo Hrvati in Srbi delovali v lepej slogi, da bode jedenkrat ve-lika jugoslovanska bodočnost. V tacih in jednacijh stavih govoril je ta Hrvat, in da je govoril iz srca ne le vsem Srbom in Hr-vatom, ampak tudi drugim Slovanom, pokazal je gromoviti rokoplosk, dolgo trajajoče navdu-šeno priznavanje v vseh slovanskih jezicah. Srbi vstali so pri koncu govora, podali se k mizi Hrvatov in živio-, slava-, viborně-, ha-rašo- itd. klicev, navdušenega popevanja zdra-vic Hrvatom na čast niti konca nij hotelo biti. — Bože daj, da se želje, izražene v go-voru navdušenega Hrvata, tudi izpolnijo!

V govoru, ki ga je slednjič govoril g. Stefanović vitez Vilovski, predsednik društva „Zore“, zahvaljeval se je za bratsko sodelo-vanje pevcev društva „Slovenije“, ki so z iz-bornim svojim petjem mnogo pripomogli, da se je slavnost tako sijajno izvršila. — Mnogo hvale želi so zopet vrli naši slovenski pevci in kritika o njih petji morala je biti jako ugodna.

In tako se krepi in jači duh slovanske vzajemnosti med vrlimi slovanskimi vseučil-ličniki na Dunaji. Slaveča duševne svoje ve-likane vnema se slovanska mladež za slovan-ske ideje, v čistem domoljubji razgreva si srce za Slovanstvo, budi bratovsko ljubav do slo-vanskih svojih bratov. Sinovi Slovanstva iz severa in juga, od vzhoda do zahoda, ki so se bratili slaveči Kopitarja, Preširna, Daničiča, bodo jedenkrat, ko se vrnejo v ožjo domo-vino, isto bratsko ljubav budili in gojili med svojimi rojaki, in naravno je, da se po slo-vanskih slavnostih, kakor se snujejo v Beču, bolj in bolj krepi in širi solidarnost med slo-vanskimi rodi. In srbsk dostojanstvenik kazal in trdil je, videvši veliko navdušenost slovan-ske mladeži in slišavši krasne besede o slo-vanskej vzajemnosti: Takova mladež porok je velike naše bodočnosti, to bodo aposteljni slo-vanske vzajemnosti, katera jedina je spasenje slovanskega imena. Radovan Perunov.

sti dospeli in kako da je vgonobila se tudi igrača pri ovem poslu. Na ta način se je pa tudi pripetilo, da je natančnost, vestnost in temeljitost v prepisih izginila; površnost nastopi in mnogo napak, izpuščenih vrstic, pre-drugačenih besed itd. se v prepisih ugnezdijo. Popačil se je na ta način marsikak klasik prav robato, in še dan denes imajo učenjaki mnogo posla popravljati in čediti cenjene umo-tvore starih Grkov.

Vse enake knjige so bile v knjigotržstvu prav drage in le bogatejši si jih je zamogel omisliti. Večkrat se je tudi zgodilo, da je reven, a vedoželjen mož, ki si je hotel kupiti kako knjigo, solznim okom moral videti, kako da mu je za višjo ponudbo in ceno željeno knjigo kak bogatinec prevzel.

Tega sicer dandenes pri nas nij! Tudi mi Slovenci imamo dovolj knjig; mnogo se jih na leto priobči, mogo obelodani, in ve-činom jim nij visoka cena. Mnogo ovih knjig ima tu ali tam posamezen knjigotržec v pro-

dajalnici — a kje se to ali ono dobi — Bog si ga vedi! Nobena stvar nij pri nas tako slabo urejena, kakor ravno knjigotržstvo. Od Poncija do Pilata moraš iti, preden pozveš, kje se ena ali druga knjiga dobi; nikjer no-benega zapisnika, nobenega knjigotržnega ozna-čila. Če nijsi tako srečen, biti v središču Kranjske, moraš knjigo, ki velja bornih 30 novč., plačati po posredovanji druge in tretje tuje knjigotržnice s 45—50 kr.

Tri tiskarne imamo, ki se manj ali bolj imenujejo na Slovenskem kot narodne; dve društvu za izdajo knjig so nam podani in nihče se resno ne poprime, da bi se vsaj nek majhen red v naše knjigotržstvo pripravil. Naj bi posamezniki, kojim je naloga večjega raz-vitka slovanskega knjigotržstva pri srcu, naj bi naši društvi, naše tiskarne itd. skrbeli, da dojdemo v tej zadevi do boljšega stališča, kot ga zasedamo do sedaj. Da bi bilo temu boljše, želi presrečno —m—.

Domače stvari.

— („Slovenski Narod“) je bil včeraj **konfisciran** zaradi članka „Volitve na slovenskem Štajerskem in Koroškem v deželni zbor,“ dopis iz Maribora. — Telegrami in večino včeraj natisnenih družih poročil moramo i denes ponatisniti, da si za one niso več nove reči, ki tudi druge liste čitajo. — Obžalujemo posebno, da si konfiskatorji nasradi „privoščijo“ posebno ob vtorkih, dan po naravnem neizhajani našega lista.

— („Slovenska Matica“) ima denes 13. t. m. po poldne ob 4. uri občni zbor v čitalnični dvorani.

— (Za papeža) Pija IX. se bodo za dušne molitve po ljubljanskih cerkvah, kakor škofjski ordinarijat v nemške okrožnici nanašanja, obhajale v sredo, četrtek in petek (13., 14., 15. febr.) V vseh cerkvah bode te dni z vsemi zvonovi zvonilo ob 8. zjutraj, ob poldne in ob 5. zvečer. V stolni cerkvi bode ob 10. uri dopoldne vse tri dni „requiem“. Vsak duhoven v Ljubljani, ki ne bode v kateri koli cerkvi uže zadušnice imel, bere v enem onih treh dni tiho mašo za dušni mir papeža Pija. Prihodnjo nedeljo je v vseh cerkvah prošnja za srečno volitev novega papeža. Pri litanijs se izpušča molitev za papeža, pa se vložijo molitev za volitev novega.

— (Zarad volilne agitacije.) Kako previdno je treba volilne shode sklicavati predno niso volitve uže razpisane, kaže sledeči slučaj. Župnik slovenjgraški g. Josip Šuc, ki hoče sam kandidirati v svojem okraji, je bil sklical novembra meseca lanskega leta nek shod volilcev. Eno teh vabil je prišlo funkcionarju državnega pravdnštva v roke in župnik je bil tožen zaradi prestopka §. 2 postave o zbiranju in shodih, ker shoda nij oblastniji naznanil. Obsojen je bil v drugej instanci 7. t. m. v Celji na 20 gld. globe.

— (Spomlad) nam natura uže oznanja. Zadnje dni imamo tu prav toplo sonce. Iz hribov okolice ljubljanske so zadnje nedeljo

prinesli turisti šopke cvetočega toloha in razcvetene rese.

— (Tatvina.) Poročali smo ob svojem času, da je tukajšnjemu poleg čitalnice stanujočemu krojaču g. Železnikarju bilo ukradenih 180 goldinarjev. Tatovje so se zdaj našli. Dva krojaška učenca Železnikarjeva, Franc Auer in Franc Vidmar, sta svojemu mojstru denar iz zaprte miznice vzela in do 20 gld. vse zapravila.

— (Iz Nabrežine) se nam piše 11. t. m.: Denes zjutraj odpotuje v Rim h konklaveju več kardinalov, mej temi tudi ogerski primas Simor, dunajski Kutschker in češki Schwarzenberg. Prihod v Rim je vtorek ob 7. uri zjutraj, t. j. po 24 urnej vožnji z Nabrežine z brzovlakom.

— (Kanonično obiskovanje in birnovanje) se bode vršilo na Kranjskem v Trebanjskej, Novomeškej in Ribniškej dekaniji od 1. nedelje po velikej noči do binkošti, v Radovljiskoj dekaniji meseca julija, v Vrhnjskej pa v jeseni. Dnevi se bodo pozneje določili.

— (Volka ustrelil) je v Mokriškem gozdu Turjaškega grofa logar Svoboda 9. t. m.

Razne vesti.

* (To bak) bode odslej po Italijanskem dražje prodajal se, in sicer za to, da bodo mogli v davkarskej reformi pomanjšati ostale davke, kateri težje najbolj nižje stanove.

* (Rogat spomin.) Ob priliki svoje poroke je dal, kakor pripovedajo španske novine, kralj glave v bojih ubitih bikov balzamirati ter jih je razdelil zastopnikom raznih dvorov v spomin.

* (Pod ledom.) V Woltershausnu pri Bremenu so se drsali otroci po ledu, kar se udere tlo pod njimi in vsi izginejo v vodi. 7 otrok so potegnili zopet na suho, mej njimi je pet mrtvih. Od odraslih, ki so prihiteli na pomoč, utopili so se tudi trije.

* (Na razstavi mačkov) v Novem Jorku so bile videti 803 mačke vsakovrstnega plemena. Razstavo je prišlo gledat 82 tisoč ljudi. Premijo, 250 dolarjev, je dobil nek rusk maček.

Umrli v Ljubljani

od 4. do 7. febr. 1878:

Anton Hribar, delavec, 27 l., v bolnici, za sušico. — Leopoldina Kastelec, čevljarjeva hči, 3 m., v Selenburgovih ulicah št. 4, za božastjo. — Dr. Franjo Gogala, bivši okrajni ranocelnik v Višnji gori, 73 l., v bolnici, za marazmom. — Helena Mežnar, osebojnika soproga, 60 l., v bolnici, za sušico. — Ivanka Juh, čevljarjev otrok, 7 m., v Florijansk h ulicah, št. 36, za božastjo. — Apolonija Morš, služnica, 18 l., v bolnici, za tifuzom.

Dunajska borza 12 februarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	63 gld. 30	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66	60
Zlata renta	74	60
1860 drž. posojilo	111	—
Akcije narodne banke	787	—
Kreditne akcije	221	50
London	118	95
Napol.	9	52
C. kr. cekini	5	63
Srebro	104	30
Državne marke	58	65

Mesto kirurga

je izpraznjeno.

V občini sv. Štefana, okrajnega glavarstva celjskega, okrajnega sodišča šmariškega pri Jelševcu nameščuje se takoj služba kirurga. Dotični gospod kirurg uživa od ustanovljene glavnice gold. 4300 6% obresti.

Natančnejše pogodbe se izvedo pri podpisnem občinskem uradu ustno ali pismeno. Prošnje naj se do konca aprila t. l. pošljajo naravnost občinskemu uradu.

Občinski urad pri sv. Štefanu,

dne 8. februarja 1878.

Občinski predstojnik:

Andrej Tepež.

(44—1)

Dve kočiji,

(42—2)

čisto novi, še prav malo rabljeni, na pol pokriti, se prav v ceno prodajeta. — Ponudbe sprejema administracija „Slov. Naroda“.

Velika razprodaja

ostankov

ter najcenejše je na prodaj dobro izbrana

zaloga blaga

pri
C. Wannischu,

(10—12)

v Ljubljani, na mestnem trgu štev. 7.

Lekarna „pri sv. Leopoldu“ na Dunaji,

Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse.

FILIPA NEUSTEINA,

prilaga p. n. občinstvu celo vrsto pravih zdravilnih in toaletnih sredstev, ki so se vselej kot izvrstna izkazala in gotovo ozdravila.

Tisoč aprila je o tem.

P. n. občinstvo naj se varuje pred nakupom slabih ponarejanj, ki nimajo nikakoršnega vpeha, in se prosi, da samo one specialitete za pravo sprejme, ki našo firmo nosijo.

Neusteinove posladkorjene pile sv. Elizabete za čiščenje krvi lahko odganjajo, čistijo kri, in niso škodljive; dobro posebno pri boleznih v spodnjih organih, žilici, boleznih prsnih organov, kože in oči, otrok in žensk; odpravijo za preje, pravi vir največ boleznij. Ta pila je najboljši in najcenejši izdelek te firme. 1 valar, 8 skatuljic, a 120 pilam, stane 1 gld., posamezne skatuljice 15 kr.

Odlikovane so z jako častnim spricalom dvernega svetovalca prof. Pitha.

Beaume Girome, izvrstno zdravilo za ozeblino. 60 kr.

Dr. Callmanna lasno barvilo, popolnem ne-velemu lasu vsako barvo (rno, rujava, rumeno) 3 gld.

Orientalni prah za dame, da koži gladkost, finost in mehkost, (bela ali roza) 1 gld. in a 50 kr.

Elektro-motorični vratni trak, za težko z- najboljši uspeh 1 gld. 50 kr.

El Benito, edino dobro sredstvo proti izpadanju las in odpravljenju luskin 1 gld. 80 kr.

Kondensirano švicarsko mleko a 65 kr. Nestlejeva otročja moka a 90 kr. Dr. Goltjev jedilni prah a 84 kr. Popova anaterinova ustna voda a 1 gld. 40 kr. Liebigov mesni ekstrakt 1/8 funta 84 kr. Dr. Pfeffermannova zobna pasta a 1 gld. 25 kr. Poltova resedna pomada a 1 gld. 50 kr. Dr. Brownova pomada za ohranjanje las a 2 gld., so vedno frišni v zalogi. Veliko skladišče parfimerij, mil, pomad itd. prvih pariskih firm. Čokolade francoskega društva od 60 kr. do 3 gld. funt. Pravi ruski čaj a 1 gld. 1/4 funta. Skladišče vsakovrstnih instrumentov za zdravljenje, kakor samoklistiri, brizgalnice, bandaze, jako ceno. Velika zaloga zobnih krtalic, smink, in drugih toaletnih rečij.

Priporočamo p. n. občinstvu zdravila v posladkorjeni obliči, kakor: kinin, kopaiva, doverski praški, železo, jetrno olje, bromkali, jodkali, rabarber, dvojno ogljenokisla soda, magnezija itd. po najnižji ceni.

Najznannejše farmacijske specialitete in parfimerije iz Francoške, Angleške, Amerike, Nemčije, Švice in Avstrije so pri nas vedno za dobiti.

■ ■ ■ Mi razpošiljamo ali proti gotovini ali poštnemu povzetju in pri en-gros nakupu dajemo velike rabate. ■ ■ ■